

Arbejdsmuligheder for de flest mulige Mennesker.

Denne Forhandling har nu ikke taget Sigte paa Enkeltheder i det foreliggende Forslag, men har mere været en Forhandling om Principper, om, hvorvidt man skulde følge det Princip, der er nedlagt i Husmandsloven her, eller om man skulde følge det Princip, der er nedlagt i Jordlovgivningen af 1919. Det har for øvrigt undret mig noget, thi begge Principper har nu været sideløbende i det Aar, vi har levet i; kun har det Princip, hvorpaa Husmandsloven er bygget, nærmest været ubrugeligt i de Aar, Krigen har staaet paa, netop fordi Omkostningerne ved Fremskaffelse af Bygninger har været saa overordentlig store, og det er jo ogsaa Grunden til, at Udstykningen i al Almindelighed er gaaet i Staa, fordi Brugene vilde blive for dyre med den Lovgivning, vi havde derom. Men jeg maa understrege det, den højtærede Minister sagde, at hvis han havde foreslaaet noget saadant som at ophæve Jordlovgivningen af 1919 og det deri nedlagte Princip og at sætte det foreliggende Lovforslag i Stedet, saa havde der været Grund til Strid, men noget saadant er jo slet ikke foregaaet. Tværtimod er det foreslaaet og stærkt understreget af Ministeren at opretholde begge Ordninger, begge Principper, men blot at gøre det Princip brugeligt, som er nedlagt i Husmandsloven, og det vil jo ingen kunne benægte eller bestride, at de Ændringer, som her er foreslaaede, netop vil gøre denne Lov brugelig, og jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen og til det ærede Medlem Hr. Olufson og til alle dem, der sætter Pris paa det Princip, der er nedlagt i Jordlovgivningen af 1919, at de efter min Mening har godt Raad til at lade denne Lov virke sideordnet med Loven af 1919. Saaledes ser jeg i alt Fald paa Sagen, og Tiden og Livet vil saa give Svar paa, hvilken af disse to Ordninger der tiltaler Folket mest. Jeg for mit personlige Vedkommende nærer ikke nogen Tvivl om, hvorledes Svaret vil blive.

Naar jeg har sagt dette, kommer jeg dog til at gøre en Undtagelse overfor det ærede Medlem Hr. Bording, som tillod sig i sin Udtalelse om denne Lov at sige, at den ikke var for Landarbejdere. Dette begrundede han med, at Forslaget krævede, at vedkommende skulde have $\frac{1}{10}$ af den Laaneværdi, her er foreslaaet, altsaa 2 200 Kr., og forstod jeg ham ret, mente han, at man her var i Strid med den gamle Husmandslov. Noget saadant kom i øvrigt ogsaa til Orde fra det ærede Medlem Hr.

Olufson. Dette er jo et gammelt Strids-spørgsmaal lige fra 1914. Men under Forhandlingerne den Gang fik vi heldigvis slaaget fast til Gavn for Landarbejderne, som søger Laan efter Loven, at Laaneværdien er Værdien af Jord og Bygninger tilsammen, og naar vi i den gamle Husmandslov har sat Maksimum til 12 000 Kr. og derfra drager denne Tiendedel, saaledes at den vedkommende faar udbetalt 10 800 Kr., saa er der fastslaaget det samme Princip, som naar Laaneværdien af Jord og Bygninger er sat til en Værdi af 22 000 Kr., og der deraf udbetales 19 800 Kr. Det er ganske det samme Princip som i Husmandsloven. Jeg maa ogsaa hævde, at det er netop til Gavn for den, der skal have Jorden; thi derigennem, at Jorden og Bygningerne maa komme op til en saa høj Laaneværdi, som der her er Tale om, vil han være i Stand til at faa mere Jord og bedre Bygninger, end dersom det er Jord og Bygninger plus Besætning, thi det vilde give et Minus for Jord og Bygninger, og det er altid lettere at erhverve sig en Ko mere end en Tønde Land mere. Der er derfor ikke nogen Uoverensstemmelse i saa Henseende.

Jeg har nu ikke opgivet Haabet om, at de to Partier, Socialdemokratiet og det radikale Venstre — ganske særlig det sidstnævnte efter de sidste Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem Hr. Mads Larsen i Gaar. — vil medvirke til at føre Lovforslaget igennem paa det foreliggende Grundlag. Jeg forstod nok, at særlig det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen tog et stærkt Forbehold, og jeg synes, der var Forskel paa det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksens og det ærede Medlem Hr. Mads Larsens Udtalelser. Derimod har det ærede Medlem Hr. Ulrich givet Forslaget sin fulde Tilslutning; men han har benyttet Lejligheden til samtidig med at give dette Forslag sin Tilslutning, hvad jeg paaskønner og er glad for, at rette et meget stærkt Angreb paa Jordlovgivningen af 1919, endog saa stærkt, at han sagde, at de Mennesker, der gik ind under denne Jordlovgivning, gik ind til Trældom og Armod under Jubelraab fra os andre. (Ulrich: Uha, uha!). Ja, det siger jeg ogsaa, men det ærede Medlem vil kunne forvisse sig om ved at se efter i Rigsdagstidenden, at han virkelig har sagt, at de gik ind til Trældom og Armod, og han udtalte Haabet om, at jeg maatte komme til en bedre Erkendelse med Hensyn til min Stilling overfor disse Jordlove. Nu maa jeg sige, at jeg vil gerne lære saavel af det ærede Medlem som af andre ærede Medlemmer, naar de har noget godt at